

REGERINGSRÄTTEN

RÄTTSFALL

Fastighetstaxering: allmänt undervisningsverk?

Besvär av Landsorganisationen i Sverige angående fastighetstaxering år 1951. — LO-skolan i Brunnsvik, som ägs av LO och som står öppen för alla medlemmar i till LO anslutna förbund och även för andra i mån av utrymme, ansågs icke tillhöra allmänt undervisningsverk eller förening som huvudsakligen främjade undervisning eller utbildning. Skolan ansågs förty icke undantagen från skatteplikt till fastighetsskatt. (RR:s utslag den 30/9 1955.)

Rätt beskattningsår.

Besvär av hemmansägaren L. angående inkomsttaxering år 1948. — RR yttrade: I målet är upplyst, att L. den 15/10 1946 till B. Aktiebolag upplåtit avverkningsrätt till skog för en köpeskilling av 6.337 kr, som i sin helhet skulle gäldas före nämnda års utgång, att likväl endast 4.000 kr härav guldits under samma år samt att återstoden utbetalts till L. med 1.500 kr den 10/1 1947 och med 837 kr i april 1947. — L. har vidare uppgivit följande. Strax före julen 1946 hade han av bola-

get underrättats om att då oguldet belopp av köpeskillingen 2.337 kr utanordnats till betalning och att pengar omedelbart kunde hämtas å bolagets kontor i M. Någon dag senare före årsskiftet 1946—1947 hade han inställt sig på kontoret i M. för att erhålla likvid, men bolagets representant hade förklarat sig icke hava tillräckliga medel i kassan för omedelbar utbetalning utan lovat att sända 1.500 kr om ett par dagar. Vid tillfället hade bolagets representant ifyllt en blankett för uppgift till TN därom att bolaget under 1946 till L. utbetalt 5.500 kr. Beloppet 1.500 kr hade L. mottagit några få dagar därefter. L:s sålunda lämnade uppgifter vinna stöd av handlingarna i målet. — Enär på grund av vad sålunda samt i övrigt förekommit i målet nyssberörda belopp 1.500 kr jämlikt punkt 2 anvisningarna till 41 § KL är att räkna såsom intäkt för beskattningsåret 1946, men beloppet 837 kr uppburits å sådan tid och under sådana förhållanden, att det utgjort för L. vid 1948 års taxering skattepliktig intäkt, prövar RR rättvist nedsätta 1948 års taxeringar med 1.500 kr. (PN hade beskattat både beloppet 1.500 kr och beloppet 837 kr vid 1948 års taxering.) (RR:s utslag den 7/10 1955.)

Advokatkostnader.

Besvär av dödsboet efter F. W. von K. angående inkomsttaxering år 1950. — Vid beräkning av dödsboets inkomst av jordbruksfastighet hade PN icke medgivit med 1.846 kr yrkat avdrag för advokatarvode, därav i runt tal 385 kr avsåg tvist med Dalregementet om intrång och därav föranledd skada (genom förhandlingar förhindrades skador för framtiden), 760 kr tvist om andel i väghållningskostnader (efter besvär nedsattes fastighetens andel i kostnaderna avsevärt) samt 700 kr tvist med arrendator om dennes anspråk på s. k. "socialt arrende". KR: ej utredning. RR förklarade ifrågavarande kostnader avdragsgilla, såvitt av omständigheterna framginge. (RR:s utslag den 14/10 1955.)

Kostnad för brunn till ersättande av annan vattenanläggning som förbjudits av myndighet.

Besvär av Aktiebolaget M. angående inkomsttaxering år 1946. — Bolaget yrkade avdrag för kostnader för djupbrunnsborrning med 5.468 kr. Bolaget anförde, att bolaget, som ägde eget vattentorn vid Mörrumsån och därifrån inlett dyrbara ledningar för vatten, av provinsialläkaren förbjöds taga vatten från ån och därför nödsakat att företaga brunnsborrning. Då brunnen utgjorde ren ersättning för en redan befintlig anläggning och icke till någon del kunde anses utgöra utvidgning i syfte att utvinna större kvantitet vatten. PN vägrade avdrag. KR och RR: ej ändring. (RR:s utslag den 15/9 1955.)

Anm.: Jämför RÅ 1954 not. 728 (Skattenytt 1954 s. 219), där avdrag medgavs för kostnad för förlängning av avlopps-

ledning efter föreläggande av provinsialläkaren. Kostnaden hänförde sig alltså — i motsats till det förevarande fallet beträffande brunnen — till en redan befintlig anordning. Se även RÅ 1946 not 107 (avdrag medgavs för isolering av brandgavel) och 1947 not. 1550 (avdrag medgavs ej för tillbyggnad av brandtrappa i en fabrik efter föreläggande av brandstyrelsen.

Lön till hustru.

Besvär av grosshandlaren F. angående inkomsttaxering år 1950. — F., som drev agenturrörelse och var bosatt utomlands, hade kontor i Stockholm vilken sköttes av hans hustru. Vid beräkning av sin inkomst av rörelsen i Stockholm tillgodoförde sig F. avdrag för lön till hustrun. Hustrun å sin sida uppgav lönen till beskattning i sin deklaration. PN vägrade avdrag för lönen, som icke beskattades hos hustrun. KR: ej ändring. RR lämnade F:s talan utan bifall, enär mannen F. ej kunde medgivas avdrag för lön till hustrun, ändå att makarna ansetts böra åsättas taxering såsom av varandra oberoende skattskyldiga. (RR:s utslag den 8/9 1955.)

Uttag ur rörelse (i samband med rörelsens överlåtande)?

Besvär av direktören T. angående inkomsttaxering år 1951. — T., som under firma T. & K. bedrivit rörelse omfattande mäkling, förvaltning, handel med fastigheter och värdepapper samt låne- och assurancesrörelse, överlät den 12/6 1950 rörelsen till andra personer. T. behöll emellertid för egen räkning vissa poster aktier och obligationer. I bokslutet för rörelsen per den 30/6 1950 upptog T. icke något

värde å nämnda värdehandlingar. PN uppskattade T:s inkomst av rörelse till 90.373 kr. Hos KR anförde TI: Enligt inhämtade uppgifter utgjorde kursvärdet å börsnoterade värdepapper, som T. behållit vid överlåtelsen av rörelsen, samt värdet av icke börsnoterade sådana värdepapper den 30/6 1950 169.942 kr. Enär nämnda belopp, som av T. ej deklarerats, utgjorde för T. skattepliktig inkomst av rörelse men PN till deklarerade inkomsten genom försäljning av värdepapper lagt allenast 67.097 kr, yrkade TI att T:s taxeringar måtte höjas med 102.845 kr. — KR ansåg uttag ur rörelsen föreligga och biföll TI:s talan. RR yttrade: Handlingarna utvisa, att T. till personer, som varit anställda i rörelsen, utan ersättning överlätit två avdelningar av densamma, var emot återstoden därav, omfattande hendedel med värdepapper, icke överlätits utan skolat nedläggas, varvid T. behållit rörelsens hela innehav av värdepapper. Med hänsyn till dessa och övriga omständigheter i målet kan godtagas T:s påstående, att hans innehav av värdepapper under senare hälften av beskattningsåret utgjort en i avvecklingssyfte bedriven fortsättning av hans rörelse. Av utredningen framgår vidare, att T:s bruttovinst av handeln med värdepapper under beskattningsåret varit 67.097 kr större än det i deklARATIONEN som vinst därå upptagna beloppet, och det kan icke medgivas, att härifrån göres avdrag för nedskrivning av de återstående värdepapperens bokvärde. I övrigt har i målet icke förekommit någon omständighet, på grund varav i värdepappersinnehavet bildad reserv borttagas till beskattning under året. På grund härav undanröjde RR beskattningen för uttag ur rörelsen. (RR:s utslag den 13/10 1955.)

Författarstipendium.

Besvär av författaren S. angående inkomsttaxering år 1950. S. hade under 1949 från "Boklotteriet" uppburit ett belopp av 1.000 kr. Enligt uppgift vore boklotteriet ett lotteri med böcker som pris. Initiativtagare vore författaren K. E. Englund med stöd av tidningarna Vi och AT. Till lotteriet skickades böcker från olika förlag. Av lotteriets överskott utbetalades stipendier till författare, vilken av en nämnd av tre litteraturkritiker utsåges alltefter kvalifikation och behov. Stipendiets avsikt vore att "skaffa inblick i ny miljö, utöka sin erfarenhet". — PN beskattade beloppet 1.000 kr såsom inkomst. Hos KR framhöll S., att det vore fråga om ett tillfälligt stipendium, som måste betraktas som en gåva. KR: ej utredning. RR biföll S:s talan, enär omständigheterna i målet icke gäve vid handen att ifrågavarande belopp 1.000 kr tilldelats S. under sådana förhållanden att detsamma utgjort för honom skattepliktig inkomst. (RR:s utslag den 9/9 1955.)

Anm.: Jämför RÅ 1953 not. 1047 (Skattenytt 1953 s. 263); se även RÅ 1952 ref. 50.

TO:s omkostnader.

Besvär av byråchefen K. angående inkomsttaxering år 1951. — K. hade från inkomst såsom TO yrkat avdrag bland annat för kostnad för vivre åt biträden, 50 kr, för kostnad för inköp av reservarpenna, 30 kr, för beräknad kostnad för arbetsrum i K:s bostad, 300 kr, samt för beräknade kostnader för belysning och städning av arbetsrum, 140 kr. PN vägrade nämnda avdrag. KR: ej ändring. RR medgav avdrag för kostnad för vivre åt biträden och för belysning med tillhopa 70 kr. (RR:s utslag den 7/10 1955.)

Tvätt av arbetskläder.

Besvär av TI angående kontorsbiträdet F:s inkomsttaxering år 1949. — F. som var anställd som kontorsbiträde å kirurgiska kliniken vid L:s lasarett, yrkade avdrag för tvätt av vita rockar med 75 kr. F. anförde: Mitt arbete här på kirurgiska kliniken innefattar bl. a. upptagning av stenogram på operationsberättelser under operationens gång. För sterilitetens skull fordras, att jag skall vara iförd vit rock. Då varken lasarettet tillhandahåller rockar eller tvättning av sådana anser jag detta avdrag ej orimligt. PN vägrade avdraget men KR medgav detsamma. RR: ej ändring. (RR:s utslag den 14/10 1955.)

Av arbetsgivare bekostade förmåner.

Besvär av disponenten E. och direktören E. angående inkomsttaxering år 1950. — Klagandena (far och son), verkställande resp. vice verkställande direktör i ett familjebolag, i vilket de ägde aktier, hade under 1949 företagit åtskilliga resor inom och utom Sverige för bolagets räkning. Bolaget tillverkade och sålde mjölkningsmaskiner. Kostnaderna för resorna — över 50.000 kr, därav representation över 18.000 kr — hade ersatts av bolaget. Resorna, framför allt till England och Italien, varvid lantbruksutställningar och stora lantbruk besökts, hade utgjort led i en exportoffensiv. Antalet resdagar utgjorde c:a 100 resp. 130. PN beskattade klagandena för vardera 2.000 kr, då de havda kostnaderna vore mycket höga och däri ansåges till icke ringa del ingå kostnader av privat natur. (Inbesparade levnadskostnader under resorna hade icke uppgivits till beskattning.) KR och RR: ej ändring. (RR:s utslag den 16/9 1955.)

Periodiskt understöd.

A. Besvär av juris doktorn S. angående inkomsttaxering år 1953. — S., vilken var bosatt i Stockholm, yrkade vid taxeringen avdrag med 600 kr för periodiskt understöd till en son, född 1933, som fullgjorde värnpliktstjänstgöring i Umeå. Denna tjänstgöring omfattade tiden juli 1952 — september 1953. PN vägrade avdrag för beloppet 600 kr, enär understödet finge anses utgöra sådant understöd till annans undervisning eller uppfostran, därför givaren icke vore berättigad till avdrag. KR: ej ändring. RR lämnade av S. anförda besvär utan bifall, enär av handlingarna i målet framginge, att S:s son omedelbart före värnpliktstjänstgöringens början tillhört S:s hushåll, och värnpliktstjänstgöringen icke kunde anses ha medfört någon ändring härutinnan, samt vid sådant förhållande S. jämlikt 46 § 2 mom. första stycket 1) kommunalskattelagen och 4 § 1 mom. andra stycket förordningen om statlig inkomstskatt icke varit berättigad till avdrag för ifrågakörande underhållsbidrag. (RR:s utslag den 29/9 1955; en ledamot ville medge avdraget.)

B. Besvär av TI angående godsägaren N:s inkomsttaxering år 1949. — N. yrkade avdrag för periodiskt understöd till ett-vart av sina tre vuxna barn med 20.400 kr. N:s till statlig inkomstskatt taxerade inkomst efter avdrag för understöden om tillhoppa 61.200 kr uppgick till 102.850 kr och hans behållna förmögenhet till över 500.000 kr. TN vägrade avdrag, enär det vore fråga om gåva. I anledning av N:s besvär hos PN framhöll TO, att alla tre barnen befunne sig i goda ekonomiska omständigheter och att det här måste vara

fråga om kapitalöverföring eller utbetalning av förtida arv, särskilt som N. enligt uppgift utfäst sig att årligen utbetala belopp motsvarande det nu ifrågavarande. PN: ej ändring. KR förklarade ifrågakomna belopp utgöra periodiskt understöd, för vilka N. vore berättigad till avdrag. RR: ej ändring. Ett av TI framställt yrkande om höjning av en sons taxering med 20.400 kr med stöd av 128 § taxeringsförordningen ansågs ej kunna bifallas. (RR:s utslag den 7/10 1955.)

Anm.: I RÅ 1938 ref. 57 förvägrades skattskyldig avdrag för periodiskt understöd till två barn med egen förmögenhet, tydligen när kapitalöverföring ansågs föreligga.

C. T. kommun angående landsfiskalen A:s inkomsttaxering åren 1949 och 1950. — A. har under en följd av år med början 1948 lämnat understöd med belopp varierande mellan 1.500 kr och 3.000 kr till en gift dotter i England. Under 1948 användes understödet, 3.000 kr, för betalning av dotterns och hennes familjs resekostnader till Sverige, klädinköp och badortsvistelse m. m. Nästföljande år lämnades understödet, 1.800 kr, dels kontant vid A:s besök i England och dels i form av kläd- och matsändningar. TN och PN ansåg A:s bidrag till dottern icke ha karaktär av periodiskt understöd och vägrade avdrag. KR medgav däremot avdrag. RR: ej ändring. (RR:s utslag den 7/10 1955.)

Skattskyldighet här i riket.

A. Besvär av fil. kand. Sigrid K. angående inkomsttaxering år 1950. — K., född 1927 och ogift, reste efter avsluta-

de studier i Uppsala på våren eller sommaren 1948 på emigrantvisum till USA, där hon dels fullföljde sina studier och dels ägnade sig åt journalistik och översättningsarbete. I mitten av december 1949 återkom hon till föräldrahemmet i Sverige. Efter en tids sjukdom lämnade hon Sverige på våren 1950 (oklart vart) och återkom till Sverige på sommaren. Sedermera återvände hon till USA. Hon ansågs skattskyldig här i riket för under 1949 erhållet periodiskt understöd från fadern, 13.614 kr, och för aktieutdelning, 5.200 kr., trots hennes invändning att hon icke varit här bosatt. (RR:s utslag den 8/6 1955.)

B. Besvär av filaren B. angående inkomsttaxering år 1950. — B. ansågs skattskyldig här i riket för ett belopp av 11.713 kr, som han uppburit under arbete för Aktiebolaget Karlstads Mekaniska Verkstads räkning i Kina under tiden den 18/2 — den 12/10 1949. (RR:s utslag den 8/6 1955.)

Anm.: Jämför RÅ 1939 not. 602, 1940 not. 157—161 och 1942 not. 851.

C. Besvär av eldaren H. angående inkomsttaxering år 1848. — H., som var norsk medborgare, hade under tiden den 1/1—29/7 1947 varit anställd såsom eldare på ett svenskt fartyg. Han hade haft hustru och barn bosatta i Sverige men ytterst sällan och endast tillfälligtvis besökt familjen, som han praktiskt taget övergivit. Det framgick icke av utredningen i målet att H. bosatt sig å ort utom riket. PN ansåg H. skattskyldig här i riket för sin inkomst under berörda anställning. KR och RR: ej ändring. (RR:s utslag den 18/5 1955.)